

Publicerad 2012-01-11 17:30 av Max Poisé

Ska släppa dig nu!

Släppa dig fri,

släppa dig fri,

släppa dig fri

från mig...

....Har inte rört den sidan av sängen....

Har inte rört den sidan av sängen ännu,
sett solen lysa upp kudden som fortfarande
ligger där på samma ställe som du lämnade.

Du lyste upp när inte solen strålade in,
formade klarheter och partiklar i sådan ljuv
formation att utanför fanns tiden.

Vågar inte förändra,
du kanske kliver in och kräver din rättmätiga plats
och tycker att jag är en idiot som bäddade bort dig.

Väntat på att stjärnorna ska lysa upp,
visa vägen tillbaka till berusningen och få
dig att förstå,
att världen är lika platt och tråkig när tomheten
stirrar in i frysta kammare.

Ditt namn är inristad i kalkväggar som bara väntar
på vatten som ska förinta de bokstäver som lyser
upp mitt hopp.

Har inte rört den sidan av sängen då rädslan
att doften dunstat,
försvunnit ut genom vädringsluckan.

När jag blundar ser jag dina konturer och
hur du ler så att rummet saknar väggar,
så enkelt kan du få en ny värld att födas
och jag förstår inte den kraft som får
min puls att stanna och dö,
men ändå leva.

Orden är som mantra runt min hals,

släpp dig fri,

släpp dig fri,

släpp dig fri från mig!

Kanske var du en fantasi,

en överklighet, en sanning som bara skapade vinter.

Har ännu inte rört den sidan av sängen,

har ännu inte funnit synen som ska bereda

den väg så att jag kan förstå varför jag fortfarande kan
leva,

när jag inte längre andas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten